

[Fuglsang.]

vi forhandle om, idet jeg gaar ud fra, at vi skal se paa Lovforslaget i et Udvalg.

De andre Bestemmelser i Lovforslaget er mere af formel Karakter, men der er en, der er af meget stor Betydning — den har ogsaa været til Stede i de tidligere Henstandslove —, og det er den, der gaar ud paa, at hvor det skønnes, at Henstand med Betaling af Kapital eller Afdrag vil virke uforholdsmæssigt haardt for Fordringshaveren, skal Henstand nægtes. Det maa stærkt understreges, at hvis der er en af de to Parter, der skal rammes, skal det naturligvis først og fremmest være den, der skylder Pengene; bliver det uforholdsmæssigt haardt for Kreditor at undvære sine Penge, maa han have Adgang til at gøre sit Krav gældende.

Den højtærede Justitsminister har, da vi i Samlingen 1931—32 behandlede Lovforslaget om Henstand, der dengang var et stort politisk Spørgsmaal, som rullede sig op, og hvorom der endogsaa var Fællesudvalg til Slut, sagt — det staar Sp. 1920 i Landstingstidende: at det igen bliver rentabelt at drive dansk Landbrug, er vel til syvende og sidst den eneste virkelige Frølse. Det kan jeg være enig med den højtærede Justitsminister om, det er netop det, det drejer sig om her, at det kunde lykkes igen at skabe Rentabilitet ikke alene i Landbruget, men i de Erhverv, som vi her vil lovgive for, Fiskeri og Skovbrug o. s. v. Det er det, det drejer sig om, om vi kunde faa lavet det saadan, at disse Erhverv havde Rentabilitetsmuligheder. Deri er jeg fuldstændig enig i den højtærede Justitsministers Udtalelse fra Samlingen 1931—32; jeg tror, det er dér, der skal sættes noget kraftigere ind, og hvis den højtærede Justitsminister vil hjælpe os noget mere med dette, vilde meget være vundet.

Hasle: Jeg maa tilstaa, at det er med en ikke ringe Forbavselse, jeg har set Dele af dette Forslag blive fremsat. Jeg tænker her navnlig paa Bestemmelserne i § 3, der jo paa et bestemt Omraade fortsætter denne Henstandslovgivning, nemlig for saa vidt angaar Afdrag, skønt alle Partier ved sidste Behandling var enige om, at denne Art af Lovgivning netop ikke skulde fortsættes. Med den højtærede Formands Tilsludelse vil jeg gerne ganske kort citere, hvad der ved Behandlingen af den tilsvarende Lov i 1933 blev anført her i Tinget. Justitsministeren udtalte ved Lovforslagets Fremsættelse, Folketingstidende 1932—33 Sp. 3111:

„Jeg skal, saaledes som det ogsaa er sket i de Bemærkninger, der ledsager Forslaget, udtale, at det har staaet Regeringen klart, at det i sig selv er betænkeligt at aabne Adgang til den heromhandlede videre Henstand med Hensyn til Laan fra Kreditforeninger, Sparekasser samt Institutioner, der kun yder Laan efter Reglerne om Anbringelse af umyndiges Midler. Naar Forslag om yderligere Henstand ogsaa med Hensyn til Terminsydelserne af saadanne Laan dog nu stilles, er det herved en Forudsætning, at der ikke fortsættes ad denne Vej, men at det fremtidig fastholdes, at Ydelserne af Prioritetslaan som de nævnte maa erlægges til Forfaldstid.“

Denne Udtalelse understregede det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, Socialdemokratiets Ordfører, ved første Behandling, Sp. 3139, idet han udtalte, at

„der er jo Enighed om, hvad ogsaa Justitsministeren gjorde opmærksom paa ved Forelæggelsen, at dermed maa denne Henstandslovgivning høre op.“

Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte paa Venstres Vegne, Sp. 3142, at

„vi mener, det bør være det sidste Led i Rækken af Henstandslove.“

Og endelig udtalte jeg paa Det konservative Partis Vegne, Sp. 3147:

„Jeg understreger, at vi gør det“ — nemlig gaar ind i en saglig Forhandling om Forslaget — „under den Forudsætning, at Ministerens Tilsagn staar fast, saa at det er sidste Gang, vi betræder denne efter vor Mening lidt farlige Bane.“

Og for yderligere at fastslaa, at der overhovedet ingen Tvivl kunde være om dette, indføjedes det i Betænkningen, som findes Tillæg B. Sp. 497:

„Udvalgets Medlemmer er endvidere enige om at udtale, at man anser det for nødvendigt at foretage endnu denne Udvidelse af Henstandslovgivningen, saaledes at December Termin 1932, der faldt paa et Tidspunkt, hvor Landbrugs-konjunkturerne var allerlængst nede, kan medtages; men der er ogsaa fuld Enighed om, at dermed maa denne Henstandslovgivning høre op.“

Jeg ved ikke, hvordan det fremtidig skal være muligt at faa fastslaaet, at en bestemt Lovgivning skal høre op, hvis disse Tilsagn, der her er givet, skal anses for at være ganske værdiløse. Det er fastslaaet af alle Ordførerne her i Salen, det er fastslaaet af Justitsministeren baade i Bemærkningerne til Lovforslaget og ved Fremsættelsen her